Троєщина — зелена душа Києва

Ярослав Брунько

На Троєщині сонце прокидається зрання,
І вітер шепче деревам привітання.
Дніпровські хвилі десь здалека виграють,
А тихі верби свій танок ведуть

Тут зеленіють парки і алеї,
Де спів пташиний лине над землею.
Де кожен лист промінячко стрічає,
А теплий вітер трави колихає.

Десенка сріблиться у ранковій тиші,
І хмари пропливають у блакитній виші.
На березі природа розквітає,
І кожен куточок спокоєм вітає.

Тут є озера, стежки і простори,
Де небо розгортає сині штори.
Де качки на воді неквапно пропливають,
А очерети пісню літа наспівають.

О Троєщино! Краю мій прекрасний,
Твій світ природний, дивовижний і незгасний.
Хай зеленіють сквери і сади,
І чистими навік лишаться води!

Бо Троєщина — це не лиш будинки,
Не тільки площі, вулиці й стежинки.
Це край, де у природи власне слово,
Де хочеться любити її знову.

І поки сонце сяє над Десенкою ясною,
Троєщина квітує вічною весною!